

καὶ φέρων πρὸς τὴν βᾶσιν μικροτάτην ὅπου, δι' ἧς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ κάτωθι σκαφιδίου ὑδροδοτεῖται δι' ἀνεύρου πλὴν λεπτοτάτου νάματος. Ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ἑτέρου τοῦ σκαφιδίου ὑπάρχει στόμιον, ὁμοίον τῶν τῶν κοινῶν πηλίνων καματιῶν, δι' οὗ τὸ πλεονάζον ὕδωρ ἐκρῖναι. Ὡς ὁ ἐλθουτρόπος προτίθεται νὰ ἐκκολάψῃ πολλὰ χιλιάδων ὠν, θέτει κλιμακίδον πολλὰ τοιαῦτα σκαφιδία, ὥστε τὸ πλεονάζον ὕδωρ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ πρώτου νὰ πίπτῃ ἐντός τοῦ δευτέρου καὶ εὐθὺς νὰ σχηματίζεται ῥεύμα ὕδατος διερχόμενον ἅπαντα τὰ σκαφιδία.

Τὸ σχέδιον τῶν σκαφιδίων τούτων καὶ ὁ τρόπος τῆς διευθέσεως αὐτῶν εἶνε ἐπινοήσεις τοῦ Couste, ταῦτα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μεταχειρίζονται μέχρι σήμερον, ὡς τὰ τελειότερα σύστημα καὶ τὰ πρακτικώτερα. Ἐκαστον τῶν σκαφιδίων τούτων τιμᾶται φράγκων εἰς 1 Δύναται ὁμοίως, νομίζω, νὰ κατασκευασθῶσιν ἐνταῦθα εὐθιγότερα.

Ἡ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπώας ἀπαιτούμενη ἐπιτήρησις τῶν ὠν εἶνε ἀπλουστάτη καὶ εὐκολωτάτη. Ὁ E. H. de Beaumont λέγει, ὅτι ἡ ἐπώασις καὶ ἐκκόλαψις πολλῶν χιλιάδων ὠν μόνον ἐπὶ 2—3 λεπτά τῆς ὥρας καθ' ἑκάστην τὴν ἀπασχόλουν. Διὰ τὴν ἐπὶ 24 ὥρας ὑδροδοτήσιν πέντε σκαφιδίων 50 ὠν ἰδίως ὕδατος ἐπαρκέσει. Τὸ ὕδωρ τίθεται ἐν τῷ ὑδροδοτήντι πίθῳ δις τῆς ἡμέρας (25 ὠκάδες τὸ πρωὶ καὶ 25 τὸ ἑσπέρας). Ἐννοεῖται ὅτι, ἂν δύναται τις νὰ ὑδροδοτῇ τὰ σκαφιδία διὰ νάματος διαχειτευομένου ἀπ' εὐθείας ἐκ τινος πηγῆς, εἶνε προτιμότερον. Ὁ ἰχθυοτρόφος πρέπει δις τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας νὰ ἐπισκεπτήται τὰ σκαφιδία καὶ ν' ἀφαιρῇ διὰ λαβίδας τὰ προσβεβλημένα ἀπ' ἀσθενείας ὡς, εὐκόλως διακρινόμενα ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῶν λευκῶν κελίδων, νὰ ἐξάγῃ δι' ἀναρροφητήρας τὴν ὑποτάθυμην, τὰ διδύμα ἢ τὰ τεθνεῖτα ἰχθύδια, νὰ περιφέρῃ δ' ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν ὠν χροστῆρτι πλάτυν καὶ ἐκ λεπτοτάτων τριγῶν, ἵνα ἀπαρῶνται τὰ τυχόν ἐπὶ τῶν ὠν ἀναπτυχθέντα διάτομα.

Τὰ ἰχθύδια ἐξέρχονται τῶν ὠν, ἀφ' οὗ ταῦτα διατηρηθῶσιν ἐν τῷ ὕδατι τέσσαρας ἕως δέκα ἑβδομάδας, ἀναλόγως τοῦ γένους τῶν ἰχθύων καὶ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαιρῆς. Ὅταν πάντα τὰ ὡὰ ἐκκολαφθῶσιν, εἶνε καλὸν νὰ μεταφέρωνται τὰ ἰχθύδια εἰς ἕτερον

σκαφιδίον καθαρὸν καὶ ἀνευ ἐσχάρων ἢ εἰς ἀγγεῖον εὐρύτερον, ἵνα οὕτως ἀπαλλαγῶσι τῶν ἐν τῷ πυθμένι ἐναπονεθέντων κεφύλων τῶν ὠν. Τὰ νεογνά γεννόμενα φέρουσιν ὑπὸ τὴν κοιλίαν μέρος τοῦ κεφάλου πλήρες θρεπτικῆς οὐσίας, τοῦτο καλεῖται *omphalion* κόστις (*vé-sicule ombilicale*). Μέχρις οὗτοῦ ἡ κόστις αὐτῇ ἐκλειφθῇ, τὰ ἰχθύδια δὲ ἐχρυσιν ἀνάγκην ἄλλης τροφῆς. Εἰς τὰ ἀιτακτοειδῆ ἢ ὁμφάλια κόστις ἐκλείφεται δύο μῆνας μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν. Ἡ περίοδος οὗτη τῆς ζωῆς τῶν ἰχθύων εἶνε ἡ ἐπικινδυνωδέστερα· ὅθεν πολλὰ τούτων κατὰ τὴν ἐπαχὴν ταύτην διαφθείρονται. Πολλοὶ τῶν ἰχθυοτρόφων ἀπολύουσιν τὰ ἰχθύδια εἰς τὸ ὕδατα προτίθεται νὰ ἐκλείψωσιν αὐτὰ, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν. Οἱ ἐμπειρότεροι ὁμοίως αὐτῶν συμβουλεύουσι νὰ διατηρῶνται τὰ νεογνά ἐπὶ ἕν ἔτος ἐν τοῖς σκαφιδίοις ἢ ἐν εὐρύτεροις ἀγγείοις τρεφόμενα δι' ἐπὶ τούτῳ ἀναπτυσσομένων μικροτέρων ἰχθύων ἢ ἐντόμων, ἢ δ' ἐβρασμένου καὶ εἰς μικρότατα τεμάχια ὑποδιωκμένου ἰππεύου ἢ βοείου κρέατος.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς τεχνικῆς ἐπώας, ἐκκόλαψως καὶ διατηρήσεως τῶν ἰχθύων τῶν ἐλευθέρων ὡς φερόντων. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπώασιν καὶ ἐκκόλαψιν τῶν γεννώντων ὡς συμπαγῆ, δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τι εἰς ὅσα ἴδῃ περὶ τῶν πρώτων εἶπον ἢ ὅτι ἐκ τοῦ ἀγγείου ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ γονιμοποίησις συλλέγονται τὰ ὡὰ δι' ἐπιθέσεως ὑδροβίων φυτῶν, ἐφ' ὧν ταῦτα προσκολλῶνται. Τὰ φυτὰ ταῦτα, ὡς ἔχοντι (μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ὠν) τί' ἐνται πρὸς ἐπώασιν εἰς τὰ σκαφιδία, εἰς ὧν προπαραμένους ἀφαιρέθῃ ἡ ἐσχάρω ἢ εἰς τι ἄλλο εὐρὺ ἀγγεῖον.

Τὰ ὡὰ πολλῶν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἰχθύων σήμερον μεταφέρονται εἰς ἀποστάσεις μεγάλας. Ὁ κ. Carbonier μὲν εἶπεν ὅτι κατ' ἔτος πέμπει εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν μεγάλα ποσὰ ὠν τροκτῶν. Ταῦτα τιμῶνται ἐν Παρισίοις 40—50 ὀρ. κατὰ χιλιάδα. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ὡὰ, προτοῦ ἀποσταλῶν, γονιμοποιούνται· τίθεται δ' ἐντός μικρῶν κιβωτίων περιβεβλημένων δι' ὕγρου βρίου καὶ κατὰ στρώματα ἐναλλάξ ὕγρων βρίου καὶ ὠν. Καὶ ἂν μὲν τὰ ὡὰ ἦνε ἐλευθέρη, τίθενται κατὰ στρώματα εὐχὶ παχέα, ἂν δὲ συμπαγῆ, προσκολλημένα ἐπὶ ὑδροβίων χόρτων. Εὐθὺς δὲ μετὰ τῇ παραλαβῇ ὁ ἰχθυοτρόφος προσκίνει εἰς τὴν ἐπώασιν. Ἐάν ὁμοίως κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραλαβῆς τὸ ψυχρὸν ἦνε δριμύ, καλὸν νὰ τεθῇ τὸ κιβώτιον, πρὶν ἢ ἀνοιχθῇ, ἐπὶ τινος ὥρας εἰς τόπον θερμότερον.

Ἴδού ἐν ἐλίγοις τὰ περὶ ἰχθυοτροφίας τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τῆς γεωργίας, ὅστις ἐπισχόλησε καὶ ἐπασχολεῖ πολλοὺς διακινημένους ἐπιστή-

μονας, καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα 20 ἔτη ἔλαβε διαστάσεις τοιαύτας, ὥστε σήμερον ὄχι μόνον οἱ ἐκλεκτοτέροι ἰχθύες εὐρίσκονται ἐν χώρῃ, ἀλλ' ἡ φύσις δὲν εἴχε προκίσει δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ νέαι διαφοραὶ καθ' ἑκάστην παράγονται. Ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ σήμερον σπάνια εἶνε τὰ ὑπὸ στασιμῶν ἢ ῥεόντων γλυκίων ἢ ὑφαλμύρων ὕδατων καλυπτόμενα μέρη, τὰ ὅπου δὲν ἀποφύονται τοῖς ὑδατῆσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σπουδαία εἰσοδήματα εἰς τινες μάλιστα μεσογείους χώρας τοιαῦτα εἶναι αἱ ἐκ τῆς ἰχθυοτροφίας ὠρίσκει, ὥστε πολλοὶ γαιοκτῆσες, στερούμενοι φυσικῶν ἐλῶν ἢ ῥιάνων, σχηματίζουσι τοιαῦτα τεχνητά, διὰ μεγάλων δαπανῶν διαχετόντες τὰ ὕδατα παρακειμένων ποταμῶν ἢ ἐλῶν. Ἀλλ' οὗτοι καὶ πάντες, οἱ καταθέγοντες κεφάλαια καὶ κόπους δι' ἀγροτικάς ἢ βιομηχανικάς ἐπιχειρήσεις. Θὰ ἠδύνατό τις δὲ νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ ὑποστηρίχθῃ καὶ περ' ἑμὴν ἡ ἰχθυοτροφία, ἐάν ἐβλεπεν ἄλλους κλάδους τῆς γεωργίας, πολὺ ἀνγκαιοτέρους ὑποστηριζομένους καὶ προσδεύοντας. Ἀλλ' ἀφ' οὗ οὗτοι παραμελοῦνται, μάταιον εἶνε, νομίζω νὰ ἐπιζητῇ τις τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἰχθυοτροφίας.

Εὐπειθέστατος

H. FENNAIΟΣ.

Η ΟΙΚΙΑ Α.

Η ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΕΠΑΙΤΗΣ.

Ἐν Ἀνωσέρῳ γραῖα ἀγδοκοντοῦτις ἐκάθητο ἀνὰ πᾶσαν πρωίαν ὑπὸ τὴν στοάν τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου καὶ ἐζήτει ἐλεημοσύνην.

Κατὰ τὰς λοιπὰς ὥρας τῆς ἡμέρας περιεφέρετο εἰς τὰς δημοσίας πλατείας καὶ ἔβαινε πρὸς τοὺς διαβάτας τρέμουσαν χεῖρα.

Ἡ Μαρία φ... οὐδέποτε διήρχετο παρὰ τῇ γραίᾳ χωρὶς νὰ τῇ δώσῃ τὴν καθημερινὴν ἐλεημοσύνην. Ἦν τῇ ἐπέτροπον αἱ ἀσθενεῖς αὐτῆς δυνάμεις. Ἡμέραν τινὰ ἡ Μαρία διήλθε παρὰ τῇ γραίᾳ χωρὶς νὰ τῇ δώσῃ τὴν καθημερινὴν ἐλεημοσύνην· ἔπρεπε νὰ ᾖ ὑπὲρ τὸ δέον ἀπασχολημένη ὅπως ὑποπίσῃ εἰς τοιαύτην λήθην.

Πράγματι· μέγα δυστίχημα συνέβη τῇ Μαρίᾳ. Ὁ μόνος αὐτῆς ἀδελφός, τὸ στήριγμα τῆς γραιᾶς μητρός τινος καὶ τοῦ ἀνηλίκου ἀδελφοῦ τῆς ἐκκληρώθη ὡς στρατεύσιμος.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἡ Μαρία ἐξῆλθε μετὰ κεφαλὴν κεκυρῖαν καὶ βλέφαρα ἐρυθρὰ ὑπὸ τῶν δακρύων. Δύο γυναῖκες ὁμιλοῦσαι ὑπὸ τὴν στοάν

1. Εὐρίσκονται ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς ἰχθυοτρόφοις Carbonier, Quai des Ecoles No 20, Lennu, Rve des deux ponts. Καὶ περ' αὐτοῖς.

2 Μικρὴν ἐργαλίον εὐκόλως κατασκευαζόμενον ἐκ τετραγώνου ὑαλίνου σ. λήνος.

τῆς ἐκκλησίας, ἅμα εἶδον τὴν Μαρίαν ἐξερχομένην, τὴν ἠκολούθησαν με βλέμμα οἰκτου.

— Ἡ καυμένη ἡ Μαρία! ἀνέκραξεν ἡ μία ἐξ αὐτῶν, εἶναι τόσον καλὴ, τόσον εὐπροσέχουσα! Ἀλλὰ τώρα ἡ δυστυχία ἐκρούσε τὴν θύραν τοῦ οἴκου τῆς.

— Καὶ ὅποιον δυστυχία τὴν ἀπειλεῖ; ἤρώτησε φωνὴ τις ὀπίσθεν αὐτῶν.

Ἡ γυνὴ ἐστράφη, εἶδε τὴν γραῖαν καὶ τὴ διηγῆθαι τὰ διατρέχοντα.

— Πόσον κοστίζει ἓνας ἀντικαταστάτης; ἠρώτησεν ἡ γραῖα, ἀπὸ ἡεροῦσθαι τὴν δεξιάν.

— ὦ! ἀκριβῶς, πολὺ ἀκριβῶς, ἐπανελάθεν ἡ γυνὴ, τοῦλάχιστον 600 ἕως 700 φράγκα.

— 700 φράγκα... 700 φράγκα ἐπιθύρισε πολλάκις ἡ γραῖα, ἐνῶ αἱ δύο γυναῖκες ἀπεμακρύνοντο. Καὶ ἐγερθεῖσα καὶ αὐτὴ ἐπιπόνως ἀπῆλθε... Αἱ τελευταῖαι παρασκευαὶ ἐγένοντο. Ὁ πῆγρος (ὁ ἀδελφὸς τῆς Μαρίας) ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπαύριον. Αἶφνης κρούουσιν εἰς τὴν θύραν, εἰσέρχεται ὁ ταχυδρομικὸς ὑπὸ πῆγρος καὶ ἐγχειρίζει τῇ Μαρίᾳ μίαν ἐπιστολήν. Αὐτὴ τὴν λαμβάνει, τὴν ἀποσφραγίζει με τρέμουσαν χεῖρα καὶ εὐρίσκει ἐν αὐτῇ 700 φράγκα με ταύτας τὰς λέξεις: ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει τῷ Θεῷ.

Τὴν ἐπαύριον ἡ Μαρία ἐδίδοε τὸν ὀβολὸν τῆς πρὸς τὴν ἐπαίτιδα, ἥτις τὸν ἐδέχτο μειδιῶσα. Πρὸ τινῶν μηνῶν ἡ γραῖα ἐπαίτις ἀπεβίωσε, καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν Μαρίαν τὴν περιουσίαν τῆς, ἥτοι 1000 φράγκα. (Ἡδὴ Πατρῶν)

Ἐνῶ ἐκτρίπτεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ ἐφημέριος Φόλκος, ὁ καὶ παρὰ τῷ ὄχλῳ χαίρων ὑπόληψιν ἀγίου, ἐπέτεσεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ὄχλος προσπαθὼν ἵνα χάριν εὐλαβείας τῷ ἀφικρέσῃ καὶ κερματίσῃ τὸ ῥάσσον, ἀλλ' ὁ καλὸς ἱερεὺς λυπούμενος τὸ ῥάσσον του. «Μή! ἐκραξε, διότι δὲν τὸ ἔχω εὐοχῆσαι, ὅθεν περιμείναιτε ὀλίγον ἵνα εὐλογῇσω τοῦτον τὸν μανδύαν, καὶ εἰπὼν ταῦτα πύλωσεν τὸν μανδύαν πλουσίῳ τινὲς πολίτου ἱσταμένου παρ' αὐτῷ· τότε ὁ φανατικὸς ὄχλος ἀντὶ τοῦ ῥάσσου ἤρπασε τὸν εὐλογηθέντα μανδύαν, καὶ κατακερματίσας αὐτὸν ἐλάμβανε τεμάχιον ὡσανεὶ ἦτον ἱερὸν τι λείψανον· ὁ δὲ Φόλκος δράζας τὴν ἀνκαιρίαν ἀπεσύρθη διασώσας τὸ ἑαυτοῦ ῥάσσον.

Σανδαλοποιὸς τις εἰσελθὼν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ διασώτου Ἀπελλοῦ περῆρκεν εἰκόνα τινὰ, ἐν ᾗ δὲν ἦσαν αὐτῶς ἐξ ωγραφημένα τὰ σανδάλια καὶ παμισταμένου ἀτόμου. Ὁ δὲ Ἀπελλὸς ὠφελήθη ἐκ τῆς ἀρθῆς παραπρήσεως ἐπιδιώκωσα τὴν ἐν λόγῳ

ἐλλείψιν. Ἐπανακάμψας δὲ τὴν ἐπαύριον ὁ σανδαλοποιὸς καὶ ἰδὼν ἐπιδιωρωμένον τὰ σανδάλια κατὰ τὴν παρατήρησίν του, ἤρξατο γαυριῶν νὰ ἐπικρίνῃ μετ' αὐστηρότητος τὰ λοιπὰ τῆς εἰκόνης μέρη, καίτοι οὐδ' ἐλαχίστην τῆς ζωγραφικῆς γνῶσιν ἔχων. Ἀγανακτήσας δὲ ὁ Ἀπελλὸς διὰ τὴν τοιαύτην προπέτειαν «Σανδαλοποιε, εἶπεν, οὐκ ἐπιτρέπεται γνωμοδοτεῖν ἢ περὶ Σανδάλων»· ὅπερ ὁ Πολύβιος μετέφερεν εὐστόχως διὰ τῶν ἐξῆς Γαλλικῶν στίχων·

Savetier
Fais ton métier,
Et garde toi surtout d'élever la cansonne
au dessus de la chaussure.

Πρῶτοι οἱ Σιναι ἐν τῷ κατὰ τὸ ἔτος 1222 κατὰ τῶν Μογγόλων πολέμῳ μεταχειρίσθησαν τηλεθόλῃ πολιτοῦντες τὴν πόλιν Κὰϊ-Φούγγ-φου. Ἀκολούθως μεταχειρίσθησαν αὐτὰ οἱ ἐν Ἰσπανίᾳ Σαρακηνοί. Πρὸ τοῦ ἔτους 1310 μεταχειρίσθησαν αὐτὰ οἱ Γενοῦνται, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἱστοριογράφος Γ. Στέλλας. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1338 ἐποιήσαντο αὐτῶν χρῆσιν οἱ Γάλλοι ἐν Pays Guillaumic· καὶ ἐν ἔτει 1343 ἐποίησαντο χρῆσιν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Crecy. Οἱ δὲ Τούρκοι καὶ Ἑνετοὶ μεταχειρίσθησαν αὐτὰ ἐν ἔτει 1384. Μετὰ ταῦτα τὰ μεταχειρίσθησαν οἱ Πολωνοί. καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1482 οἱ Ῥώσοι ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς ἐν Λιβονίᾳ Φελλίγκης· ἐπὶ τέλους οἱ Σουηδοὶ ἐν ἔτει 1495.

Τῶν κατὰ τὴν 18' ἐκατονταετηρίδα ἐν χρήσει τηλεθόλων ἔφερον ἕκαστον ἰδίαν ὀνομασίαν, ἥτις ὑπῆρχε γεγραμμένη ἐπ' αὐτοῦ τοῦτου τοῦ τηλεθόλου· ἐνίοτε μάλιστα ἀνεγινώσκατο καὶ λόγιόν τι ἢ στίχοι. Οὕτως ἐν τῷ ἐν Βενετίᾳ ὀπλοστασίῳ σώζεται τηλεθόλον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐφ' οὗ εὐρίσκεται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή.

Chi amata sob la fiera serpentina
che ogni fortezza spiana con ruina
1508 Opus thome B. Jr.

Ἐτερον ἔφερε τὴν ἐπιγραφὴν «Il nome mio posson'ea» καὶ ἕτερον «non miaspettare» καὶ τρίτον «Non piu parole.» Κατὰ τὸ ἔτος 1831 εὗρον ἐν Ἀλγερίᾳ μέγα τηλεθόλον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

«Quand'io mi nutro di pulve e fuoco
Ogni terrena possa
Contro i vomiti miei cedere il loco»

Τὰ μέγιστα τῶν τηλεθόλων ἔσχον πρὸ πάντων οἱ Τούρκοι, οὕτως ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Ῥόδου ἔρριψαν λιθίνους σφαίρας 11 σπιθαμῶν τὴν διάμετρον, ἥτοι 0,780 γαλλικοῦ πήγους τὴν διάμετρον καὶ βάρος 645 χιλιογράμμων καὶ ὅτε κατὰ τὸ 1809 ἔτος εἰσέπλευ-

σεν εἰς τὰ Δαρδανέλλια ὁ Ἀγγλικὸς στόλος, ἔπεσεν ἐφ' ἑνὸς τῶν ἀγγλικῶν πλοίων λιθινὸς τις σφαῖρα βάρους 770 γαλλικῶν λιτρῶν.

Θεῖα δίκη ἡ θεία ἀπόδειξις. — Οὕτως ἐκαλεῖτο κατὰ τὴν βάρβαρον τοῦ μεσαιῶνος ἐποχὴν ἡ μὴ πραγματοποιήσις φυσικῶν τινῶν ἐνεργειῶν, οἷον τοῦ πυρός, τῆς λόγξης κτλ. κατ' ἀθῶων κατηγορουμένων. Καὶ πολλάκις διὰ τοῦ μέσου τοῦτου ὑπεστήριζοντο τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν ἐνώπιον τῶ ἀρμοδίων δικαστηρίων!!! Οὕτως αἱ ἐπιμοιχεῖα κατηγορηθεῖσαι Κονεγόνδα ἀδειφῇ τοῦ αὐτοκράτορος Ἑρρίκου καὶ Ἑκαμα ἡ τῆς Ἀγγλίας βασίλισσα ὑπεστήριζαν ἀμφότεραι τὴν ἀθωότητα αὐτῶν περιπατῆσαι γυμνόποδες ἐπὶ πεπνυγκωμένου σιδήρου. Τὴν δὲ ἀθωότητα τῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι κατηγορηθείσης Γυθβέργης συζύγου Λοταρίου τῆς Δοραίνης ὑπεστήριζεν εἰς τῶν ὑπεραπιστῶν αὐτῆς ὑποδολῆσις εἰς τὴν ἐνέργειαν ζέοντος ὕδατος. Ἰωάννης ὁ Ἰγνίος καὶ ὁ Λιπράνδος ὑπεστήριζαν τὴν κατὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων Φλωρεντίας καὶ Μεδιολάνων κατηγορίαν αὐτῶν διελλόντες εὐλαβείας ἐν μέσῳ δύο πυρῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου ὑπεστήριξε καὶ Πίτρος ὁ Βερβολομαῖος (π. ἡ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ ἀνκαλυφθεῖσα ἐν Ἀντισχεῖα λόγξη ἦτο πράγματι ἡ τοῦ Λογγίνου). Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡσαύτως μέσου ἐπαθεθαιώθη πολλὰκις ἡ γνησιότης διαφόρων ἁγίων λειψάνων καὶ ἱερῶν βιβλίων!!

Κάρολος ὁ μέγας. — Τοῦτον οἱ χρονογράφοι καλοῦσιν Ἀγιον, διότι ἱδρυσεν τίσας μονὰς, ὅσαι εἰν αἱ τοῦ ἔτους ἡμέραι.

Λέγουσιν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ αὐτοκράτωρ δὲν ἐγνώριζε γράφειν. Οὐδὲν τοῦτο παράδοξον, καθότι κατὰ τὴν βάρβαρον ἐκείνην ἐποχὴν πλεῖστοι ὅσοι βασιλεῖς καὶ μεγιστάνες ἦσαν ἀγράμματοι. Οὕτω Φριδερίκος ὁ Πυρρὸς (Barbarossa) οὐκ ἐγνώριζε γράφειν· οὐδὲ Φίλιππος ὁ Τολμηρὸς βασιλεὺς τῆς Γαλλίας· οὐδ' Ἰωάννης ὁ Λουξεμβούργου βασιλεὺς τῆς Βοημίας καὶ μέχρι τοῦ Γουσταύου Βάσα οὐδεὶς τῶν βασιλέων τῆς Σουηδίας, ἐγνώριζε γράμματα! πολλοὶ δὲ ἄρχοντες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐθεώρουν καύχημα ὅτι ἦσαν ἀγράμματοι! καὶ μέχρι μάλιστα τῆς 18' ἐκατονταετηρίδος εἰς πλεῖστα συμβόλαια ἀπαντᾷται ὅτι ὁ δεινὰ δὲν ὑπογράφει μὴ γνωρίζων γράμματα καθ' ὅσον ἐγενήθη. Οἱ δὲ βασιλεῖς ἐσημείουν τὸ ὄνομα αὐτῶν διὰ μονογράμματος, πολλάκις δὲ καὶ τοῦτο ἐγράφετο ὑπὸ γραμματέως.

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐκατονταετηρί-

δων τοιαύτη σπάνις ἀνθρώπων γιγνώσκοντων γράμματα ὑπῆρχεν ἐν Ἀγγλίᾳ ὥστε ἵνα μὴ ἐκλείψῃσι, φρίνεται, ὁλοσχερῶς, ἀπὴλαττον τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου πάντα καλοῦργον εἰδότες ἀναγινώσκουσιν!!!

Ἡ σημαία τοῦ Μωάμεθ ὡς καὶ τινὰ φορέματα καὶ ἄλλα τινὰ πράγματα αὐτοῦ φυλάσσονται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ πολλῆς εὐλαθείας, ὡς παρ' ἡμῖν τὰ ἱερὰ λείψανα, ἐν ἰδιαιτέρα τιμῇ αἰθούσῃ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων. Ἡ σημαία δὲ αὕτη καλεῖται τουρκιστὶ *Οὐκάθ Σαϊτζάκ Σερῖρ* καὶ κατ' ἔτος κατὰ τὴν 15 τοῦ Ραμαζαίου ἐκτίθεται μετὰ μεγίστης παρατάξεως καὶ ἱεροτελεστῆς πρὸς προσκύνησιν τῶν Ὀθωμανῶν μεγιστάνων. Ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ ἀφαιροῦνται πρότερον τὰ περικυκλοῦντα αὐτὴν 40 Σηρικὰ ὄρασματὰ εἷτα πάντες οἱ παρευρισκόμενοι ἀσπάζονται κατὰ βαλμολογικὴν τάξιν. Ὁ δὲ ἐπὶ τῆς τελετῆς ταύτης ἀρμόδιος ὑπάλληλος ὁ καὶ ἀρχιεπίσκοπος ἀπομάττει μεθ' ἑαυτοῦ ἀσπασμὸν αὐτὴν διὰ λεπτοῦ χειρομάκτρον, ὃ αἶμα προσφέρει τῷ ἀσπάζομένῳ, ὅστις δεχόμενος εὐλαθῶς αὐτὸ φυλάττει ὡς κεινὸν. Μετὰ δὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀσπασμῶν πλύνουσιν ἐντὸς ἀργυροῦ ἀγγείου ἅπαν τὸ ἀσπασθὲν μέρος, τὸ δὲ πρὸς πλῆσιν χρησιμεύσαν ὕδωρ ἐναποθέτουν εἰς ἐπὶ τούτῳ μικρὰ φιάλας, αἷς, ἀφοῦ καλῶς ἐπιστραγγίσωσι, πέμπουσιν ὡς πολύτιμον δῶρον πρὸς τὰ τοῦ ἡγεμόνα καὶ μεγιστάνος τοῦ κράτους, τοὺς καὶ ἄδρως φιλοδωροῦντας τοὺς κομιστάς. Τὸ ἐν ταῖς εἰρημέναις φιάλαις ὕδωρ θεωρεῖται ὡς ἰσχυρὸν ἀλεξίκακον, δι' ὃ γίνεται χρῆσις αὐτοῦ ἐν θείαις περιστάσεσι καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ραμα-

ζανίου, ὅτε, ἀναμυγνύοντες σταγόνας τινὰς μετ' ἄλλου ὕδατος, πίνουσιν αὐτὸ πρὶν ἢ πικύσῃσι τῆς νηστείας.

ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Περὶ φωτοβολίας τῆς θαλάσσης.

Ἐν τῶν ὠραιότερων φαινομένων τῆς φύσεως εἶναι ἡ τῆς θαλάσσης φωτοβολία ἣτις συνήθως καλεῖται φωσφόρησις (phos phorescenza). Τοῦτο τὸ ὠραῖον φαινόμενον δὲν προέρχεται μήτε ἀπὸ ἡλεκτρισμῶν μήτε ἀπὸ φωσφόρον, καθὼς νομίζει ὁ κοσμος συνήθως, ἀλλ' ἐξ ἀπειρίας μικροσκοπικῶν θαλασσίων ζωῶν, τὰ ὅποια τὴν ἡμέραν ἐκτεθέντα εἰς τὴν τοῦ ἡλίου ἐπιρροήν, ἀπορροφῶσι τὸ φῶς, καὶ τὴν νύκτα εἰς τὸ σκότος δι' ἐλαφροῦ κτύπου τὸ ἐκπέμπουσι, καὶ κατὰ τὴν πληθύν τῶν ἐνυπαρχόντων ζωῶν ἡ φωτοβολία τῆς θαλάσσης εἶναι ἰσχυροτέρα ἢ ἀσθενεστέρη.

Ἐπειδὴ ταῦτα τὰ μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου διακρινόμενα ζῶδια ἐνυπάρχουσιν εἰς τὸ ὕδωρ τῶν λιμένων εἰς μεγαλειτέραν ποσότητα ἢ φέξις τῆς θαλάσσης εἶναι ἐντὸς τῶν λιμένων πολὺ ἰσχυροτέρα παρὰ εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Εἰς τινὰ μέρη τῆς ὑψηλίου εἶναι ἡ φωτοβολία τόσο ἰσχυρὰ, ὥστε βλέπει τις τὸν κολυμβῶντα περιβεβλημένον μὲ φλόγας καὶ σπιθηροβολοῦντα.

Ἀστρονόμος διάστημα τῆς Ἰταλίας προμαντεύει ἐκ τῆς ἰσχυρᾶς φωτοβολίας τῆς θαλάσσης μέλλουσαν τρικυμίαν—καὶ τὸ ἐναντίον εἰάν ἡ θάλασσα ἐλασσον φωτοβολῇ.

ΣΤΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΔΟΣ

ΚΑΤΕ ΚΑΡΟΥΤΣΟΥ

ΜΕΛΟΝΤΜΦΟΝ

ΓΕΩΓΓΙΟΥ ΚΟΝΤΟΝΗ

Ἄνθος κ' ἐγὼ νὰ στείλω στὴ χαρὰ σου
Ἐπιθυμοῦσα, φίλη εἰλικρινῆς,
Ποῦ νὰ ταιριάζῃ στὰ χρυσὰ μαλλιά σου,
Στὴν ὄψιν σου ποῦ μειάζει τῆς αὐγῆς.

Κύωδες σὰν τὴν ἀκακὴ ψυχὴ σου,
Ζωηρὸ σὰν τὴν ὠραία σου τὴ φωνή,
Ἄνθος φανταστικὸ τοῦ Παραδείσου,
Ποῦ ἐμπρὸς σου ταπεινὸ νὰ μὴ φανῇ.

Ἄν ὁμοῦς ἄνθος τέτοιο ἡ φαντασία,
Στοῦ γάμου σου τὴ μέρα τὴ φαίδρῃ,
Δὲ βραίσκῃ νὰ προσφέρῃ στὴ φίλῃ,
Δίξου βραβεῖα μέσα ἀπ' τὴν ψυχὴ
Μόρικαι εὐχαίς, μ' αὐτὴν τὴ στιχογραφία
Πῶρχεται ἐγκαρδισκὰ νὰ συγχαρῇ.

Εἰς Καλλιφύαν 13 Μαρτίου 1879.

ΜΙΧ. Ι. ΑΒΑΙΧΟΣ.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρόνουντα τὴν ἐτησίαν ἢ ἑξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρειται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ διασήμεου γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY** «Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ» ὠραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελίδων τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 3.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖν τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Παιραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.
Ἐν ΝΑΥΠΑΓΩ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἱατρῷ.
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλάρει.
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφεῖν τῆς «Σφίγγος».

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πουλᾷ.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.
Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σρήκῃ.
Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὀδυσσεῖ Παναγοπούλῳ.
Ἐν ΒΡΑΙΛΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλαδίῳ Παπάζογλῳ.